

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer, kedden és pénteken.
 Ár:
 Egész évre . . . 6 ft. — kr.
 Félévre 3 ft. — kr.
 Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.
 A szerkesztő irodája:
 Klastromutca 564 szám.
 Kiadó-hivatal ugyanott.

NEMERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:
 4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetések nálunk szerint. — Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőségnek.

Előfizetési felhívás

„NEMERE”

czimű politikai, közgazdasági és társadalmi lap III. — 1873. évfolyamára.

Jelen számunkkal kezdődik a III. évfolyam 2. évfolyama, melyben a „Nemere” meg fogja tartani eddigi irányát, képviselvén a Székelyföld érdekeit és a királyföldi magyarság ügyeit. Azáltal, hogy a pártolás hiánya miatt megszünt „Udvarhely” működésükét is elvállalta, növekedtek kötelességei, de gyarapodtak anyagi és erkölcsi erői is. Midőn tehát törekszik kettős feladatot teljesíteni, olvasóinak ezzel összekötött kettős elönyt fog egyszerre nyújthatni.

Kérjük tehát a t. cz. közönséget, szíveskedjék az előfizetéseket minél hamarabb megtenni illetőleg megújítani. Több részről óhajnak elegendet teendők, ezután a „Nemere”-t megjelenése napján fogjuk postára tenni, hogy vidéki olvasóink szerdán [mikor nem kapnak pesti lapokat] és szombaton olvashassák. Városi előfizetőinket kérjük, szállásaikat kiadó hivatalunknál pontosan feljegyeztetni, mivel a jövő évfolyamban a lapokat minden díj nélkül házhoz fogjuk küldeni.

Előfizetési árak:

Április—december . . . 4 frt. 50 kr.
 Április—szeptember . . . 3 „ „
 Április—juni 1 „ 50 „
 Egy hóra — „ 50 „

A „Nemere” egész tiszta jövedelme a „székely nemzeti történet” megírása jutalomdíjára van szánva.

A „Nemere” szerkesztősége.

Szász panaszok.

Elösmerjük, hogy ujságszerkesztés tekintetében a mi szászaink felette nagy művészek. — Nem lehet mondani, hogy 1867 óta akármikor is nyíltan és következetesen küzdött volna valamelyik lapok a fennálló rendszer és a létező kormány ellen. Mindamellott úgy tudják összeválogatni folyvást közleményeiket, hogy a lapjaikat olvasó népnek okvetetlen mind inkább inkább el kell idegenednie nemcsak az ország élén álló férfiaktól, hanem az egész magyar nemzetétől.

Ha alaposnak látszó szemrehányásokat tesznek különböző pártjaink egymásnak; ha állami hiányainkat szellőzteti valaki; az ilyen közlemények viszhangja mindig feltalálható a szász lapokban. Az ellenkező, a mi indokul szolgál a kárhóztatott eljárásokra; a mi az árnyak mellett a fényt is feltüntetné, — az nem található föl a szász lapokban soha.

Egy legközelebbi példát akarunk említeni.

A személykereseti adó tárgyalása alkalmával néhány szász képviselő, azok közt egyik brassai is, a törvényjavaslat mellett szavazott, néhányan a szász urak közül, a másik brassai képviselő is, félrevonultak és nem szavaztak. Egyetlen egy szász, Fabricius, beszélt és szavazott a törvényjavaslat ellen.

A „Kr. Ztg.” ezen eseményről tudósítván, nem közli sem a félrevonulást, sem a megszavazás indokait, habár minden szász képviselő egyetlen egyet kivéve, e két csoportba tartozott; hanem közli egész terjedelmében azou egyetlen egynek beszédét, a mely, természetesen, annak gyűlöletes oldalait tünteti föl.

Csoda-e, ha ilyen eljárás mellett a nép nem láthat egyebet érintett törvényben, mint a magyar uralom egy igazságtalan és türehetlen zsarnoki fogását.

Hogy a nép ebben a hitben erősödjék, — arra felhasználnak minden adott alkalmat, hasonló módokon.

Nem a létező többség ellen küzdenek alkotmányos ellenzékképpen, valamely más alkotmányos többség előteremtésére; hanem határozottan minden ellen, a mi magyar.

És, hogy küzdecsök nem sikertelen, mutatja azon általános ellenszenv, mely a szász nép közt mindenütt mutatkozik a fennálló rendszer ellen.

A társadalmi életnek számtalan nyilvánulását érinthetnék, a melyek fájdalmasan mutatják hogy a szászok általában ellenségének nézi a magyar fajt és magyar alkotmányt.

És határozottan állítjuk újból, hogy a népet csak vezetői és főképp lapjai terelheték mesterséges uton e háládatlan és szerencsétlen irányba.

Eszközeik, melyeket e célra fölhasználnak, határozottabban a legigazságtalanabbak és igen nagyon méltatlanok. Célzt azért érnek, mert népek nem olvas egyebet, nem hisz másnak; s ők oly következetesen lovagolják méltatlankodási füzfa paripáikat, hogy végül tán magok az intézők is valónak képzelik a csak magok által feltalált fogásokat.

Mindamellott a fentebb jelzett szerkesztési ügyesség által úgy viszik dolgaikat, hogy valamely tényleges fordítás miatt egyenesen támadni meg őket csupa anrólkos szócsevegésre vezetne.

Most, 50-ik számában „Kr. Ztg.” egy cikket kezd e czim alatt: „Egy fecske — sajnos — még nem csinál nyarat.” Ebben is, célzatosan mások állításaihoz támaszkodnak, saját békéltelenségök terjesztése végett.

Hanem ennek legalább elején néhány sorban határozottan összefoglalják, hogy mely okokért elégedetlenek ők velünk.

Elégtétellel ragadjuk meg e ritkán kínálkozó alkalmat, hogy megvizsgálhassuk, mennyiben alapos a szászoknak ellenünk emelt és fokozottan táplált panaszokodása.

Jövő számunkban ennek földerítésével fogunk foglalkozni; most csak lefordítjuk az idézett bevezető sorokat, melyek így hangzanak:

„Valamennyi magyar napilapnak pártkülömbőség nélkül nagyon tetszik jelenleg mindent megtámadni, a mi német. A magyarság majdnem egészen és majdnem minden életjelében kimutatja a német cultura elleni gyűlöletét és a németiséget legalább Szent István koronája területén gyökeréből kiirtani fölötte szeretné. Következtesen kiterjedt ezen gyűlölet a szászok ellen is, mint a német elem nagy törzsének ága ellen. Sok tény szól e mellett. Röviden csak a báró Aporféle kísérletet említjük fel, mely a német nyelv igazságtalanul és törvénytelenül kiküszöbölését akarta a brassói törvényeszközből; továbbá azon törekvést, melyszerint a csere és vásár által törvényen uton szerzett és országos törvények által részünkre biztosított talmási, szelistyei és törösvári javadalmainkat tőlünk elakarják venni; a Tóth Vilmosféle törvényjavaslatot a Királyföld rendezéséről, mely ha keresztül vitetik, a mi nemzeti egységünk és ezzel a mi németiségünk tönkre van téve; a közoktatási tanács azon híres javaslatát, mely szerint a magyar nyelvet mint előadási nyelvet akarják bevinni Magyarországra valamennyi középiskolába; azon a képviselőházban fölmerült eszeveszett gondolatot, hogy minden iskolai térképről, mely Osztrák-Magyarországot mutatja, az egyik rész — az osztrák birodalom töröltessék ki, satb. satb. — Ide tartoznak azon már majdnem 3 év alatt folytatott makacs törekvések is, miszerint Brassóvárosnak majdnem az összes városi lakosának nyíltan és nyomatékoson kimondott akarata ellen egy — természetesen magyar — községi iskolát feltukmáljanak. Karöltve ezen ellenségeskedéssel a németiség

ellen jár minden magyar dolog égbemelésé és a saját nehéz kórságaik iránti vakság.”

„Az erdélyi szászok a külföldi német lapokban is izgatnak a szász föld rendezéséről szóló és a többi lapban közzétett törvényjavaslat ellen. Így a többi között Frankfurttól beküldötték hozzánk a „Frankfurter Journal” márczius 26-iki számát, melyben egy erdélyi levél el-elpanaszolja, hogy a törvényjavaslat szét akarja robbantani az erdélyi „német gyarmatot” s arra figyelmeztet, hogy a németek örököse nem a magyar, hanem a román népfaj lesz. Mi viszont a levélíróat arra figyelmeztethetjük, hogy ama törvényjavaslat számos szász hazafi legteljeseb megegyezését bírja, s az e javaslat ellenében kifejtett izgatásnak valószínűleg azon eredménye lesz, hogy a tervezett engedményeket megsokalják.”

Ezeket írja közelebről a „Pesti Napló”. Mi pedig a „Pesti Napló”-t arra figyelmeztetjük, hogy a jogegyenlőséggel — mely minden igazságos kormányt elve — épen nem egyezik meg, ha a kormány a Királyföld ügyében meglegszik „számos szász hazafi (?)” legteljeseb megegyezésével és számba sem veszi a számtalan, más nemzetiségű honpolgár jogos és igazságos igényeit. Kormányunk ugyan rajongó proselytája a német culturaának, és kerüli a fajkedvezés legkisebb gyanuját is, mert legalább a királyföldi magyarság érdekeit teljes erejéből háttérbe szoritani sőt elnyomni látszik. Valami nagy következetességre pedig az nem mutat, hogy a kormány hajlandó egy kis haragos felindulásból, egy kis rozsz „Laune”-ból a szászoknak „tervezett engedményeket megsokalni.” (Bizony ideje volna, hogy a kormány egyszer egy kissé „Nemere” párti lenne!) Azon engedmények vagy jogosak, s akkor azok esetleges szászokból is megengedettek, s akkor azok pedig a megsokálás jogos, és akkor semmiféle magasabb politikai indokok sem igazolhatják azokat a jogsértő engedményeket.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márczius 26-án.

A nyilvános előtt zárt ülés tartatott ma, a melyben a képviselői díjak fölemelése tárgyalatott. Ezután a pénzügyminiszter röviden felelt Tisza Kálmánnak a bank tárgyában tegnapelőtt tett interpellációjára, mondván, hogy a létező akadályok elhárítottak, annak bizonyosságául a sokat emlegetett kereskedelmi és leszámítoló bankra vonatkozó törvényjavaslatot le is tevén a ház asztalára.

Viszonzválaszában Tisza K. helyesen jegyezte meg, hogy csak akkor fog örülni annak, hogy sikerült a kormányt az akadályokat elhárítani, ha majd meggyőződik, hogy nem az ország jogai rovására hártattak el.

Azután a telepítvényesekről szóló törvényjavaslat került napirendre. Először 10 holdnyi külsőség megválthatását fogadta el a kormány javaslatára a többség, azután — a méltóságos főrendek ellenkezése miatt — a kormány semmi külsőséget sem akart többé adni a telepítvényeseknek, a többség azonban mégis biztosított nekik 4 holdnyi igényt. De Pauler Tivadar sietett azt a módosítást ajánlani nekik, hogy ha a földbirtokos szabad egyezség útján nem lenne hajlandó külső birtokot is engedni által — természetesen valódi értékű kárpótlás mellett, akkor mehetnek szegény telepítvényesek a kincstári pusztákra, a hol majd kapnak 4 hold földet. Hiába volt Huszár Imre és Tisza K. minden érvelése ezen, egyrészt igazságtalan, másrészt a főrendek makacosságával szemben a nemzeti képviseletet lealázó eljárás ellen: a többség — 98 szóval 96 ellen — az új javaslatot a részletes vita alapjául elfogadta.

A képviselőház ülése márczius 27-én.

Az adók és egyéb jövedelmek szedhetésére valamint a kiadások megtételére egy újabb hónapra a kormány által kért felhatalmazás elfogadtatott. B. Orbán Balázs képviselőnek ügye vétetett elő, a kit az udvarhelyi törvényszék egy dullónak állítólagos rágalmozása

Előfizetési felhívás a „REMEMÉNY“ czimű Tőzsde-lapra.

Midőn az általánosan tapasztalt szükség folytán hozzám több oldalról intézett felszólításnak engedve egy lapot vagyok alapítandó, mely egyfelől minden bel- és külföldi sorsjegyek, értékpapírok, szóval minden kisorsolás alá tartozó kötvényekre vonatkozó időnkinti sorshuzások eredményéről részletes és biztos alapon nyugvó kimutatást foglaland magában, másfelől pedig az érték tőzsdei árak árváltozatai, valamint a helyi és vidéki piacok forgalmi áruinak időnkinti állása felől kimerítő tájékoztatást nyújtand; azon kecseskedő reménynek adom oda magamat, hogy jelzett vállalatom által jelen ideig e téren szenvedett hiány pótolva s ugyanazért e vállalatban nyilvánuló jóakaratu törekvésem illető helyeken kellően méltányolva leend.

Mivel különösen vidéki közönségünk a sorsjegyek adás-vevése körül ezertéle rászédetéseknak van kitéve, s mivel nem egyszer történt már, hogy egy sorsjegy birtokosa sorsjegyét a vételárnak megfelelő árban eladta, holott ezen sorsjegy az eladást megelőzőleg már a nyerők között kihuzatván — utána tekintélyes nyereség volt járulandó, és viszont, mivel számtalan oly sorsjegy tukmáltatik naponta a közönségre, mely már ezelőtt évekkel kihuzatván, nyereségre mi kilátást sem nyújthat: ugyanazért a lehetőségig megóvándó a közönséget az ily és hasonlószerű kijátszások és károsulásoktól, közölni fogom a különböző sorsjegyek azon számait is, melyek már nyerők gyanánt kihuzták, a rájuk eső nyereség azonban még felvéve nincs.

Figyelemmel kísérem az erdélyi részeken működő különböző bankok, takarékpénztárak és biztosító társulatok pénzüzleteit s közlendem ezek részvényeinek időnkinti állását, valamint a részvények után járó osztalékok magasságát.

Lapom levelezési rovatában a legnagyobb készséggel fogok felvilágosítást adni szakkörömbe vágólag hozzám intézendő minden kérdésre.

Mindennemű hirdetéseket legjutányosabban eszközöndek.

A „Remény“ megjelenik minden hó 8-án és 22-én.

Előfizetési árak postai szétküldéssel.

Egész évre . . . 2 frt. 40 kr.

Fél évre . . . 1 „ 20 „

Egy példány — „ 10 „

A „Remény“ első száma egy általános kisorsolási naptárral együtt megjelenik folyó évi május 8-án.

Május 8-kától December végéig terjedő időre előfizethetni 1 frt. 50 krral.

Az előfizetéseket postai utalvány útján és pedig Aprilis végéig kérem a „Remény“ kiadóhivatalába beküldeni, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva lehessenek.

Brassó, 1873. Márczius hóban.

Werzár Gergely,

lap-tulajdonos és felelős szerkesztő.

31 1—0

☞ Személyes értekezletre „Bankosztályomban“ készséggel állok szakmámba vágó ügyben a t. közönség szolgálataira, magán ügyben a rendes levelezés útján válaszolok. ☜

A „Remény“

Bank és Váltó-üzlete, klastrom-uteza 561. szám.

Bizonyítvány.

Popp G. J. cs. kir. udvari fogorvos unak
Bécsbe Bogneregasse 2. sz. Az ön által készített

Anatherin-Szájvíz

megvizsgálván, teljesben ajánlanomnak találatom.

Opolczer,

a bécsi cs. k. kóroda. rectora és tanár,

szász k. udvari tanácsos stb.

Egészséges fogak.

A fogak és foglús tisztítása épen tartása és a szájbiz. előmozdítása végett Dr. Popp G. J. cs. kir. udvari tanácsos által gyártott

Anatherin-szájvíz

a legsikeresebb minden eddig ismert gyógyszer között, mivel általában semmineműi egészségnek árthatmas anyagot nem tartalmaz, a fogak rothadását és borköképzését gátolja, fogfájástól, szápjáratás tól óriz és ezen bajt ha netán beállott volna rövid időn enyhíti, és végkép megszünteti.

Dr. Popp G. J.

nővény főgpora annyira tisztítja a fogakat, hogy annak mindennapi használata által nem csak az oly nehezen távolítható fogkő távolíthatik el, hanem a fogak máza fehérségben és finomságban mindig nő.

Egy tégely ára 63 kr. o. ért.

Dr. POPP G. J.

Anatherin fog-pasztája.

Ezen fogkezes egyike a legkellamosebb fogtisztító szerekeknek, melyben semmiféle egészségellenes anyag nem létezik; ásványos részei pedig a fogzománczra hatnak a nélkül, hogy azt megfáradnának; egyéb alkészetei a zománczot és takarítást feltisztítik, a szájbizségeket az ethert olajok hozzáadásával megelvenitlik, a fogak fehérségét és tisztaságát nagyban elősegítik.

Egy itveg ára 1 frt. o. é.

Kapható: Brassóban: Miller J., Fabik E., Jankelins F. gyógyszerészeknél, S. P. Majlat, Th. C. Mannin, Duscheln J., kereskedőknél. Rozsnyón: Feyerhann; Kézdi-Vásárhelyen: Bahliss Éde gyógyszerésznél; Fogarashan: Megyri G. A. gyógyszerész; Kőhalomban: Melás J. gyógyszerésznél és Kovásznán: Binder A. gyógyszerésznél. 26 6—0

D. sz. 363. 1873.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyszék Korond dűlői járása öt körjegyzői állomására pályázat nyitattik.

Az állomások külömbség nélkül 400 frt. fizetés és szabadszállással lesznek javadalmasza.

A pályázni kívánók az 1871-ik évi XVIII. t. cz. 74. §-a 3-ik békezdése értelmében az ezen törvényhatóság szigorló bizottmányától nyert bizonyítvány, s más törvényszabta kellékekkel el-

látott és sajátkezűleg irt folyamodványok alól irthoz az alább megnevezett választási határidő előtt 3 nappal beadni köteleztetnek; kijelölendő abban, hogy melyik csoportosított körben kívának állomásra jutni.

A választásra kitűzött határidő:

1. Alsó-Sófalva és Atyha község részére Alsó-Sófalván mint megállapított székhelyen f. évi aprilis 3-án.
2. Korond nagy községben aprilis 4-én.
3. F.-Sófalva és Parajd részére Parajdon aprilis 5-én.
4. Pálfalva, Ketsedkifalu, Farkaslaka, Bogárfalva, Szt.-Lélek és Malomfalva csoportosult községek székhelyén Farkaslakán aprilis 7-én.
5. Szt.-Mihály, két Benczéd, Kobát-Demeterfalva, N. és Kis-Kadát, Tartsafalva, Csehnfalva községek székhelyén Kobátfalván aprilis 8-án.

Mire a pályázni kívánók tisztelettel felhivatnak.

Korondjárási dűlőtől 1863. márczius 20-án.

MÁTTYUS JÓZSEF,

30 2—0
dűlő.